पर्य्यस्तानीव शृङ्गाणि समृद्धानि महागिरेः । धनञ्जयशराभ्यस्तैस्तीर्णा भूर्व्वरवारणैः ।
समन्ताज्जलदप्रख्यान् वारणान् मदवर्षिणः । अभिपेदेऽर्जुनरथो घनान् भिन्दन्निवांशुमान् ।
हतैर्गजमनुष्याश्वैर्भिन्नैश्च बहुधा रथैः । विशस्त्रयन्त्रकवचैर्युद्धशौण्डैर्गतासुभिः ।
अपविद्धायुधैर्म्मार्गस्तीर्णोऽभूत्फाल्गुनेन वै । विस्फारयन् वै गाण्डीवं सुमहद्भैरवं रवं । ४१०५
घोरवज्रविनिष्पेषस्तनयित्नोरिवाम्बरे । ततः प्रादीर्य्यत चमूर्द्धनञ्जयशराहता ।
महावातसमाविद्धा महानौरिव सागरे । नानारूपाः प्राणहराः शरा गाण्डीवचोदिताः ।
अलातोल्काशनिप्रख्यास्तव सैन्यं विनिर्द्दहन् । महागिरौ वेणुवनं निशि प्रज्वलितं यथा ।
तथा तव महासैन्यं प्रास्फुरच्छरपीडितं । सम्पिष्टदग्धविध्वस्तं तव सैन्यं किरीटिना ।
क्षतं प्रविहतं बाणैः सर्व्वतः प्रद्रुतं दिशः । महावने मृगगणा दावाग्निवासिता यथा । ४११०
कुरवः पर्य्यवर्त्तन्त निर्द्दग्धाः सव्यसाचिना । उत्सृज्य च महाबाहुं भीमसेनं तथा रणे ।
बलं कुरूणामुद्विग्नं सर्व्वमासीत् पराङ्मुखं । ततः कुरुषु भग्नेषु बीभत्सुरपराजितः ।
भीमसेनं समासाद्य मुहूर्त्तं सोऽभ्यवर्त्तत । समागम्य च भीमेन मन्त्रयित्वा च फाल्गुनः ।
विशल्यमरुजञ्चास्मै कथयित्वा युधिष्ठिरं । भीमसेनाभ्यनुज्ञातस्ततः प्रायाद्धनञ्जयः ।
नादयन्रथघोषेण पृथिवीं द्याञ्च भारत । ततः परिवृतो वीरैर्द्दशभिर्योधपुङ्गवैः । ४११५
दुःशासनादवरजैस्तव पुत्रैर्धनञ्जयः । ते तमभ्यर्द्दयन् बाणैरुल्काभिरिव कुञ्जरं ।
आततेष्वासनाः शूरा नृत्यन्त इव भारत । अपसव्यांस्तु तांश्चक्रे रथेन मधुसूदनः ।
नियुक्तान् हि स तान् मेने यमायाशु किरीटिना । ततस्ते प्राद्रवन् शूराः पराङ्मुखरथेऽर्ज्जुने ।
तेषामापततां केतूनश्वांश्चापानि सायकान् । नाराचैरर्द्धचन्द्रैश्च क्षिप्रं पार्थो न्यपातयत् ।
अथान्यैर्द्दशभिर्भल्लैः शिरांस्येषामपातयत् । रोषसंरक्तनेत्राणि सन्दष्टौष्ठानि भूतले । ४१२०
तानि वक्त्राणि विबभुः कमलानीव भूरिशः । तांस्तु भल्लैर्म्महावेगैर्द्दशभिर्द्दश कौरवान् ।
रुक्माङ्गदान्रुक्मपुङ्खैर्हत्वा प्रायादमित्रहा ।
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि संकुलयुद्धे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ तं प्रयातं महावेगैरश्वैः कपिवरध्वजं । युद्धायाभ्यद्रवन् वीराः कुरूणां नवतीरथाः ।
कृत्वा संशप्तका घोरं शपथं पारलौकिकं । परिवव्रुर्नरव्याघ्रा नरव्याघ्रं रणेऽर्ज्जुनं ।
कृष्णः श्वेतान्महावेगानश्वान् काञ्चनभूषणान् । मुक्ताजालप्रतीच्छन्नान् प्रैषीत्कर्णरथं प्रति । ४१२५
ततः कर्णरथं यान्तमरिघ्नन्तं धनञ्जयं । बाणवर्षैरभिघ्नन्तः संशप्तकरथा ययुः ।
त्वरमाणांस्तु तान् सर्व्वान् सस्रुतेष्वासनध्वजान् । जघान नवतिं वीरानर्जुनो निशितैः शरैः ।
तेऽपतन्त हता बाणैर्नानारूपैः किरीटिना । सविमाना यथा सिद्धाः स्वर्गात् पुण्यक्षये तथा ।
ततः सरथनागाश्वाः कुरवः कुरुसत्तमं । निर्भया भरतश्रेष्ठमभ्यवर्त्तन्त फाल्गुनं ।
तदायस्तमनुष्याश्वमुदीर्णवरवारणं । पुत्राणां ते महासैन्यं समरौत्सीद्धनञ्जयं । ४१३०